Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 904/2010

od 7. listopada 2010.

o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost

(preinaka)

(SL L 268, 12.10.2010., str. 1)

Promijenio:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013.	L 158	1	10.6.2013

▼B

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 904/2010

od 7. listopada 2010.

o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost

(preinaka)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EZ) 1798/2003 od 7. listopada 2003. o upravnoj suradnji u području poreza na dodanu vrijednost ([3]) znatno je izmijenjena nekoliko puta. Budući da se trebaju provesti daljnje izmjene, potrebno ju je radi jasnoće preinačiti.

(2) Instrumenti za suzbijanje prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (dalje u tekstu „PDV”) u Uredbi (EZ) br. 1798/2003 trebaju se unaprijediti i dopuniti nastavno na Zaključke Vijeća od 7. listopada 2008.; Komunikacija Komisije Vijeću, Europskom parlamentu i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o usklađenoj strategiji za poboljšanje borbe protiv prijevare u vezi PDV-a u Europskoj uniji; i izvješće Komisije Vijeću i Europskom parlamentu o primjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1798/2003 u vezi administrativne suradnje u području PDV-a (dalje u tekstu „izvješće Komisije”). Također se zahtijevaju urednička i praktična razjašnjenja odredaba Uredbe (EZ) br. 1798/2003.

(3) Utaja poreza i izbjegavanje plaćanja poreza koji se šire izvan granica država članica dovode do proračunskih gubitaka i kršenja načela pravednog oporezivanja. Također su odgovorni za poremećaje u kretanjima kapitala i uvjete tržišnog natjecanja. Oni dakle utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

([1]) Mišljenje od 5. svibnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) Mišljenje od 17. veljače 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) SL L 264, 15.10.2003., str. 1.

▼B

(4) Suzbijanje utaje PDV-a poziva na blisku suradnju između nadležnih tijela u svakoj državi članici odgovornih za primjenu odredaba u ovom području.

(5) Mjere za usklađivanje poreza poduzete radi ostvarenja cjelovitosti unutarnjeg tržišta trebaju uključivati uspostavu zajedničkog sustava za suradnju između država članica, posebno vezano uz razmjenu informacija, pri čemu si nadležna tijela država članica trebaju međusobno pomagati i surađivati s Komisijom kako bi se osigurala ispravna primjena PDV-a na isporuke robe i usluga, stjecanje robe unutar Zajednice i na uvoz robe.

(6) Administrativna suradnja ne smije dovesti do neodgovarajućeg prebacivanja administrativnog opterećenja između država članica.

(7) Za potrebe prikupljanja dužnog poreza države članice trebaju surađivati kako bi pomogle osigurati ispravno utvrđivanje PDV-a. Stoga ne trebaju samo nadzirati ispravnu primjenu poreza dužnog na vlastitom državnom području, već trebaju također osigurati pomoć drugim državama članicama za osiguranje ispravne primjene poreza koji se odnosi na djelatnost provedenu na njihovom vlastitom državnom području, ali dužan u drugoj državi članici.

(8) Nadziranje ispravne primjene PDV-a na prekogranične transakcije oporezive u državi članici koja nije ona gdje isporučitelj ima poslovni nastan ovisi u mnogo slučajeva o informacijama koje ima država članica poslovnog nastana ili koje se puno lakše mogu dobiti od te države članice. Učinkoviti nadzor takvih transakcija stoga ovisi o državi članici poslovnog nastana koja sakuplja ili je u poziciji da sakuplja te informacije.

(9) Kako bi se uspostavio program pružanja usluga na jednom mjestu predviđen Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ([1]) i primijenio postupak povrata poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata predviđen Direktivom Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata već u drugoj državi članici ([2]), potrebna su pravila za razmjenu i pohranu informacija država članica.

(10) U prekograničnim situacijama važno je odrediti obveze svake države članice tako da se porez može učinkovito nadzirati u državi članici gdje ga se duguje.

([1]) SL L 347, 11.12.2006., str. 1.
([2]) SL L 44, 20.2.2008., str. 23.

▼B

(11) Elektronička pohrana i prijenos pojedinih podataka u svrhu kontrole PDV-a prijeko su potrebni za ispravno funkcioniranje sustava PDV-a. Oni omogućavaju brzu razmjenu informacija i automatiziran pristup informacijama čime se jača borba protiv prijevare. To se može postići unapređenjem baze podataka o poreznim obveznicima PDV-a i njihovim transakcijama unutar Zajednice putem uključivanja niza informacija o poreznim obveznicima i njihovim transakcijama u te baze podataka.

(12) Države članice trebaju provesti primjerene postupke provjere kako bi osigurale da su informacije ažurirane, usporedive i dobre kakvoće, pri čemu se povećava njihova pouzdanost. Uvjeti za razmjenu elektronički pohranjenih podataka i automatiziran pristup država članica istima, moraju se jasno definirati.

(13) Kako bi se prijevara suzbila učinkovito potrebno je osigurati razmjenu informacija bez prethodnog zahtjeva. Da bi se olakšala razmjena informacija treba odrediti kategorije za koje je potrebno uspostaviti automatsku razmjenu.

(14) Kako je navedeno u izvješću Komisije, povratna informacija je prikladan način osiguravanja neprekidnog poboljšanja kvalitete razmijenjenih informacija. Stoga treba postaviti okvir za pružanje povratne informacije.

(15) Za učinkovito praćenje PDV-a pri prekograničnim transakcijama potrebno je osigurati mogućnost usporednog nadzora od strane država članica i prisutnost službenika jedne države članice na državnom području druge države članice u okviru administrativne suradnje.

(16) Potvrđivanje valjanosti identifikacijskih brojeva za PDV putem Interneta je alat koji gospodarski subjekti sve više koriste. Sustav potvrđivanja valjanosti identifikacijskih brojeva za PDV treba osigurati automatsku potvrdu relevantnih informacija gospodarskim subjektima.

(17) Neki porezni obveznici podložni su posebnim obvezama koje su drukčije od onih na snazi u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan, posebno vezano uz izdavanje računa, kada isporučuju robu ili usluge kupcima s poslovnim nastanom na državnom području druge države članice. Potrebno je uspostaviti mehanizam kako bi informacije o takvim obvezama bile odmah raspoložive za porezne obveznike.

▼B

(18) Nedavno praktično iskustvo primjene Uredbe (EZ) br. 1798/2003 u borbi protiv kružnih prijevara, pokazalo je da je u nekim slučajevima bitno uspostaviti puno brži mehanizam za razmjenu informacija, pokrivajući puno šire i ciljno bolje usmjerene informacije kako bi se učinkovito suzbila prijevara. U skladu sa Zaključcima Vijeća od 7. listopada 2008., treba uspostaviti decentraliziranu mrežu bez pravne osobnosti koja će se zvati Eurofisc, u okviru ove Uredbe za sve države članice, kako bi se promicala i olakšala multilateralna i decentralizirana suradnja koja će omogućiti ciljanu i brzu akciju u suzbijanju posebnih vrsta prijevare.

(19) Država članica potrošnje ima primarnu odgovornost za osiguranje da isporučitelji bez poslovnog nastana ispunjavaju svoje obveze. U tom smislu primjena privremenog posebnog programa za elektronički isporučene usluge koji je predviđen u poglavlju 6 glave XII. Direktive 2006/112/EZ zahtijeva definiciju pravila vezanih uz osiguranje informacija i prijenos novca između države članice identifikacije i države članice potrošnje.

(20) Informacije koje država članica dobije od trećih zemalja mogu biti vrlo korisne drugim državama članicama. Isto tako informacije koje država članica dobije od druge države članice mogu biti vrlo korisne trećim zemljama. Stoga je potrebno odrediti uvjete za razmjenu takvih informacija.

(21) Nacionalni propisi o bankovnoj tajni ne smiju ometati primjenu ove Uredbe.

(22) Ova Uredba ne smije utjecati na druge mjere donesene na razini Unije koje doprinose suzbijanju prijevare u vezi PDV-a.

(23) U interesu učinkovitosti i brzine te zbog troškova, nužno je da se informacije prenesene prema ovoj Uredbi osiguraju elektroničkim putem kad god je to moguće.

(24) S obzirom na ponavljajuću prirodu pojedinih zahtjeva i jezičnu raznolikost unutar Unije važno je povećati uporabu standardnih obrazaca pri razmjeni informacija tako da zahtjevi za informacije mogu biti brže obrađeni.

(25) Rokovi utvrđeni u ovoj Uredbi za osiguranje informacija smatraju se najduljim rokovima koji se ne smiju prekršiti, poštujući načelo da za postizanje učinkovite suradnje, informacije koje su već na raspolaganju državi članici koja prima zahtjev trebaju biti isporučene bez daljnje odgode.

▼B

(26) Za potrebe ove Uredbe primjereno je razmotriti ograničenja pojedinih prava i obveza utvrđenih Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ([1]) kako bi se zaštitili interesi navedeni u članku 13. stavku 1. točki (e) te Direktive. Takva su ograničenja potrebna i razmjerna s obzirom na mogući gubitak prihoda za države članice i presudnu važnost informacija obuhvaćenih ovom Uredbom za učinkovitost borbe protiv prijevare.

(27) Budući da su mjere potrebne za provedbu ove Uredbe mjere općeg područja djelovanja u smislu članka 2. Odluke Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ([2]), one se moraju donijeti u skladu s regulatornim postupkom predviđenim člankom 5. te Odluke,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

1. Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti prema kojima nadležna tijela država članica odgovorna za primjenu zakonodavstva o PDV-u trebaju surađivati međusobno i s Komisijom kako bi se osigurala sukladnost s tim zakonodavstvom.

S tim ciljem njome se utvrđuju pravila i postupci kojima se omogućava da nadležna tijela država članica surađuju i međusobno razmjenjuju sve informacije koje mogu pomoći u ispravnom utvrđivanju PDV-a, praćenju ispravne primjene PDV-a, posebno na transakcije unutar Zajednice, i u suzbijanju PDV prijevara. Posebno utvrđuje pravila i postupke za države članice da sakupljaju i razmjenjuju takve informacije elektroničkim putem.

2. Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti prema kojima nadležna tijela navedena u stavku 1. trebaju pomagati u zaštiti prihoda proizašlog iz PDV-a u svim državama članicama.

3. Ova Uredba ne utječe na primjenu pravila o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima u državama članicama.

([1]) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.
([2]) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

▼B

4. Ova Uredba također utvrđuje pravila i postupke za elektroničku razmjenu informacija o PDV-u na usluge isporučene elektronički u skladu s posebnim programom predviđenim u poglavlju 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ i za svaku narednu razmjenu informacija i u mjeri u kojoj se to tiče usluga obuhvaćenih tim posebnim programom, za prijenos novca između nadležnih tijela država članica.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „središnji ured za vezu” znači ured određen na temelju članka 4. stavka 1. čija je glavna odgovornost održavanje kontakta s drugim državama članicama u području administrativne suradnje;

(b) „služba za vezu” znači svaki ured osim središnjeg ureda za vezu, koji je kao takav odredilo nadležno tijelo u skladu s člankom 4. stavkom 2. da izravno razmjenjuje informacije na temelju ove Uredbe;

(c) „nadležni službenik” znači svaki službenik koji je u skladu s člankom 4. stavkom 3. ovlašten za izravnu razmjenu informacija na temelju ove Uredbe;

(d) „tijelo koje podnosi zahtjev” znači središnji ured za vezu, ured za vezu ili nadležni službenik države članice koja podnosi zahtjev za pomoć u ime nadležnog tijela;

(e) „tijelo koje prima zahtjev” znači središnji ured za vezu, ured za vezu ili nadležni službenik države članice koja prima zahtjev za pomoć u ime nadležnog tijela;

(f) „transakcije unutar Zajednice” znači isporuka robe ili usluga unutar Zajednice;

(g) „isporuka robe unutar Zajednice” znači svaka isporuka robe koja se mora iskazati u zbirnoj prijavi predviđenoj u članku 262. Direktive 2006/112/EZ;

(h) „isporuka usluga unutar Zajednice” znači svaka isporuka usluga koja se mora iskazati u zbirnoj prijavi predviđenoj u članku 262. Direktive 2006/112/EZ;

(i) „stjecanje robe unutar Zajednice” znači stjecanje prava vlasnika da raspolaže pokretnom materijalnom imovinom u skladu s člankom 20. Direktive 2006/112/EZ;

(j) „identifikacijski broj za PDV” znači broj predviđen člancima 214., 215. i 216. Direktive 2006/112/EZ;

(k) „istražna radnja” znači sve kontrole, provjere i druge radnje koje poduzimaju države članice pri izvršavanju svojih dužnosti radi osiguravanja pravilne primjene zakonodavstva o PDV-u;

▼B

(l) „automatska razmjena” znači sustavna komunikacija unaprijed definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva;

(m) „spontana razmjena” znači neredovito pružanje informacija drugoj državi članici u svakom trenutku i bez prethodnog zahtjeva za informacije;

(n) „osoba” znači:

i. fizička osoba;

ii. pravna osoba;

iii. ako važeće zakonodavstvo tako predviđa, udruženje osoba kojima je priznata mogućnost za obavljanje pravnih poslova, iako nemaju zakonski status pravne osobe; ili

iv. svaki drugi pravni aranžman bilo koje prirode i oblika, sa ili bez pravne osobnost koji obavlja transakcije koje podliježu PDV-u;

(o) „automatski pristup” znači mogućnost pristupa bez odgode elektroničkom sustavu kako bi se pristupilo pojedinim informacijama koje on sadrži;

(p) „elektroničkim putem” znači koristeći elektroničku opremu za obradu (uključujući digitalno sažimanje podataka) i pohranu podataka, te uporabu žica, radijskog prijenosa, optičkih tehnologija i drugih elektromagnetskih sredstava;

(q) „mreža CCN/CSI” znači zajednička platforma koja se temelji na zajedničkoj komunikacijskoj mreži (CCN) i zajedničkom sustavu sučelja (CSI) koju je razvila Unija kako bi omogućila sve prijenose elektroničkim putem između nadležnih tijela u području carina i oporezivanja

(r) „usporedni nadzor” znači usklađene provjere o poreznoj situaciji poreznog obveznika ili povezanih oporezivih osoba, koje organiziraju dvije ili više sudjelujućih država članica sa zajedničkim ili dopunjujućim interesima.

2. Od 1. siječnja 2015. definicije sadržane u člancima 358., 358.a i 369.a Direktive 2006/112/EZ također se primjenjuju za potrebe ove Uredbe.

Članak 3.

Nadležna tijela su tijela u čije se ime primjenjuje ova Uredba, izravno ili delegiranjem.

Svaka država članica obavješćuje Komisiju do 1. prosinca 2010. o svojem nadležnom tijelu za potrebe ove Uredbe i naknadno obavješćuje Komisiju bez odgode o svakoj promjeni tog tijela.

▼M1

Hrvatska obavješćuje Komisiju do 1. srpnja 2013. o svojem nadležnom tijelu za potrebe ove Uredbe i o naknadnim promjenama kako je navedeno u drugom stavku.

▼B

Komisija daje državama članicama na raspolaganje popis svih nadležnih tijela i objavljuje tu informaciju u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

1. Svaka država članica određuje jedan središnji ured za vezu koji je nadležan i odgovoran za kontakte s drugim državama članicama na području administrativne suradnje. Ona o tome izvješćuje Komisiju i druge države članice. Središnji ured za vezu može također biti određen kao odgovoran za kontakte s Komisijom.

2. Nadležno tijelo svake države članice može imenovati službe za vezu. Središnji ured za vezu odgovoran je za ažuriranje popisa tih službi i njegovo dostavljanje središnjim uredima za vezu ostalih predmetnih država članica.

3. Pored toga, nadležno tijelo svake države članice može odrediti, pod uvjetima koje propiše, nadležne službenike koji mogu izravno razmijeniti informacije na temelju ove Uredbe. Pri tome ono može ograničiti opseg takvog određivanja. Središnji ured za vezu odgovoran je za ažuriranje popisa tih službenika i njegovo dostavljanje ostalim predmetnim državama članicama.

4. Službenici koji razmjenjuju informacije na temelju članaka 28., 29. i 30. smatraju se u svakom slučaju u tu svrhu nadležnim službenicima, u skladu s uvjetima koje utvrđuju nadležna tijela.

Članak 5.

Ako služba za vezu ili nadležni službenik šalje ili prima zahtjev ili odgovor na zahtjev za pomoć, oni izvješćuju središnji ured za vezu svoje države članice pod uvjetima koje ta država utvrdi.

Članak 6.

Ako služba za vezu ili nadležni službenik primi zahtjev za pomoć kojim se zahtijeva postupanje izvan njegovog teritorijalnog ili operativnog područja, oni proslijeđuju takav zahtjev bez odlaganja središnjem uredu za vezu svoje države članice i o tome izvješćuju tijelo koje podnosi zahtjev. U tom slučaju rok utvrđen u članku. 10. počinje teći dan nakon što je zahtjev za pomoć proslijeđen središnjem uredu za vezu.

▼B

POGLAVLJE II.

RAZMJENA INFORMACIJA NA ZAHTJEV

ODJELJAK 1.

Zahtjev za informacije i istražne radnje

Članak 7.

1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev dostavlja informacije navedene u članku 1., uključujući sve informacije vezane uz poseban slučaj ili slučajeve.

2. U svrhu prosljeđivanja informacija iz stavka 1., tijelo koje je primilo zahtjev provodi potrebne istražne radnje radi dobivanja tih informacija.

3. Do 31. prosinca 2014. zahtjev naveden u stavku 1. može sadržavati obrazložen zahtjev za istražnu radnju. Ako tijelo koje je primilo zahtjev smatra da upravna istražna radnja nije potrebna, ono odmah obavješćuje tijelo koje je podnijelo zahtjev o razlozima takvog stajališta.

4. Od 1. siječnja 2015. zahtjev naveden u stavku 1. može sadržavati obrazložen zahtjev za posebnu istražnu radnju. Ako tijelo koje je primilo zahtjev smatra da upravna istražna radnja nije potrebna, ono odmah obavješćuje tijelo koje je podnijelo zahtjev o razlozima takvog stajališta.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, provođenje istražne radnje u vezi iznosa koje je porezni obveznik prijavio vezano uz isporuke robe ili usluga navedenih u Prilogu I., koje je obavio porezni obveznik s poslovnim nastanom u državi članici tijela koje je primilo zahtjev i koje su oporezive u državi članici tijela koje podnosi zahtjev, može biti odbijeno samo:

(a) zbog razloga predviđenih u članku 54. stavku 1., koje ocjenjuje tijelo koje prima zahtjev u skladu s izjavom o najboljim praksama vezano uz međudjelovanje ovog stavka i članka 54. stavka 1., koje treba usvojiti u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.;

(b) zbog razloga predviđenih u stavcima 2., 3. i 4. članka 54.; ili

(c) zbog razloga što je tijelo koje prima zahtjev već dostavilo tijelu koje je podnijelo zahtjev informacije o istom poreznom obvezniku kao rezultat istražne radnje provedene prije manje od dvije godine.

Kada tijelo koje je primilo zahtjev odbija istražnu radnju navedenu u drugom podstavku zbog razloga određenih u točkama (a) ili (b), ono neovisno o tome dostavlja tijelu koje je podnijelo zahtjev datume i vrijednosti svih relevantnih isporuka koje je obavio porezni obveznik tijekom prethodne dvije godine u državi članici tijela koje je podnijelo zahtjev.

▼B

5. Kako bi dobilo tražene informacije ili provelo zatraženu istražnu radnju, tijelo koje je primilo zahtjev ili upravno tijelo na koje se poziva nastavlja kao da postupa za vlastiti račun ili na zahtjev drugog tijela u vlastitoj državi članici.

Članak 8.

Zahtjevi za informacije i za upravne istražne radnje u skladu s člankom 7. šalju se koristeći standardni obrazac prihvaćen u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2., osim u slučajevima navedenim u članku 50. ili u iznimnim slučajevima kada zahtjev uključuje razloge za koje tijelo koje podnosi zahtjev smatra da nisu prikladni za standardni obrazac.

Članak 9.

1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev tijelo koje prima zahtjev dostavlja sve korisne informacije koje dobije ili ima u svojem vlasništvu kao i rezultate upravnih istražnih radnji, u obliku izvješća, izjava i ostalih dokumenata ili ovjerenih prijepisa ili izvadaka.

2. Izvorni se dokumenti dostavljaju samo ako nisu u suprotnosti s važećim odredbama u državi članici u kojoj tijelo koje podnosi zahtjev ima poslovni nastan.

ODJELJAK 2.

Rok za dostavu informacija

Članak 10.

Tijelo koje prima zahtjev osigurava informacije navedene u člancima 7. i 9. što je prije moguće a najkasnije tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

Međutim, kada tijelo koje prima zahtjev već posjeduje te informacije rok se smanjuje na najdulje jedan mjesec.

Članak 11.

U pojedinim posebnim kategorijama slučajeva rokovi koji su drukčiji od onih predviđenih člankom 10. mogu se dogovoriti između tijela koje prima i tijela koje podnosi zahtjev.

Članak 12.

Kada tijelo koje prima zahtjev nije u mogućnosti odgovoriti na zahtjev u krajnjem roku, ono mora pismenim putem izvijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o razlozima i navesti kad će moći odgovoriti na zahtjev.

▼B

POGLAVLJE III.

RAZMJENA INFORMACIJA BEZ PRETHODNOG ZAHTJEVA

Članak 13.

1. Nadležno tijelo svake države članice, bez prethodnog zahtjeva, prosljeđuje informacije iz članka 1. nadležnom tijelu neke druge predmetne države članice u sljedećim slučajevima:

(a) ako se smatra da je oporezivanje izvršeno u državi članici odredišta i učinkovitost kontrolnog sustava ovisi o informacijama koja je osigurala država članica podrijetla;

(b) ako država članica ima razloga vjerovati da se kršilo zakonodavstvo o PDV-u u drugoj državi članici ili postoji vjerojatnost za takvo kršenje;

(c) ako postoji rizik poreznog gubitka u drugoj državi članici.

2. Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva obavlja se automatski u skladu s člankom 14. ili spontano u skladu s člankom 15.

3. Informacije se prosljeđuju putem standardnih obrazaca donesenih u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.

Članak 14.

1. Sljedeće se određuje u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.:

(a) točne kategorije informacija koje se automatski razmjenjuju;

(b) učestalost automatske razmjene za svaku kategoriju informacija; i

(c) praktični aranžmani za automatsku razmjenu informacija.

Država članica može biti suzdržana od sudjelovanja u automatskoj razmjeni informacija s obzirom na jednu ili više kategorija kada bi prikupljanje informacija za takvu razmjenu zahtijevalo uvođenje novih obveza obveznicima PDV-a ili bi nametnulo nerazmjerno administrativno opterećenje za državu članicu.

Rezultate automatske razmjene informacija za svaku kategoriju jedanput godišnje revidira Odbor naveden u članku 58. stavku 1. kako bi osigurao da se ova vrsta razmjene odvija samo kada je to najučinkovitiji način razmjene informacija.

▼B

2. Od 1. siječnja 2015. nadležno tijelo svake države članice razmjenjuje informacije automatski kako bi omogućilo da države članice potrošnje utvrde da li porezni obveznici bez poslovnog nastana na njihovom državnom području prijavljuju i ispravno plaćaju dužan PDV vezano uz telekomunikacijske usluge, usluge odašiljanja i elektronički dostavljene usluge, neovisno o tome koriste li ti porezni obveznici posebni program predviđen u odjeljku 3. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ. Država članica poslovnog nastana obavješćuje državu članicu potrošnje o svim nepravilnostima za koje sazna.

Članak 15.

Nadležna tijela država članica, spontanom razmjenom, prosljeđuju nadležnim tijelima drugih država članica sve informacije navedene u članku 13. stavku 1. koje nisu proslijeđene automatskom razmjenom navedenom u članku 14., za koje znaju i za koje smatraju da bi mogle biti korisne tim nadležnim tijelima.

POGLAVLJE IV.

POVRATNA INFORMACIJA

Članak 16.

Kada nadležno tijelo dostavlja informacije u skladu s člankom 7. ili 15. ono može zatražiti nadležno tijelo koje prima te informacije da o tome pošalje povratnu informaciju. Ako je to zatraženo, nadležno tijelo koje prima informacije, ne dovodeći u pitanje pravila o poreznoj tajni i zaštiti podataka primjenjivoj u svojoj državi članici šalje povratnu informaciju što je prije moguće uz uvjet da mu to ne predstavlja nerazmjerno administrativno opterećenje. Praktični se aranžmani određuju u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.

POGLAVLJE V.

POHRANA I RAZMJENA POSEBNIH INFORMACIJA

Članak 17.

1. Svaka država članica pohranjuje u elektroničkom obliku sljedeće informacije:

(a) informacije koje prikuplja u skladu s poglavljem 6. glave XI. Direktive 2006/112/EZ;

(b) podatke o identitetu, djelatnosti, pravnom obliku i adresi osoba kojima je izdala identifikacijski broj za PDV, prikupljene u skladu s člankom 213. Direktive 2006/112/EZ, kao i datum kada je taj broj izdan;

(c) podatke o identifikacijskim brojevima za PDV koje je izdala ali su postali nevažeći i datume kada su ti brojevi postale nevažeći; i

▼B

(d) informacije koje prikupi u skladu s člancima 360., 361., 364. i 365. Direktive 2006/112/EZ i od 1. siječnja 2015. informacije koje prikupi u skladu s člancima 369.c, 369.f i 369.g navedene Direktive.

2. Tehničke pojedinosti o automatskoj provjeri informacija navedenih u točkama (b), (c) i (d) stavka 1. donose se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.

Članak 18.

Kako bi se omogućilo korištenje informacija navedenih u članku 17. u postupcima predviđenim ovom Uredbom, informacije se pohranjuju najmanje pet godina od kraja kalendarske godine u kojem je pristup informacijama odobren.

Članak 19.

Države članice osiguravaju da su informacije koje su dostupne u elektroničkom sustavu navedenom u članku 17. ažurirane, potpune i točne.

Trebaju odrediti kriterije, u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2. kojima se utvrđuje koje promjene nisu relevantne, ključne ni korisne te stoga nisu potrebne.

Članak 20.

1. Informacije navedene u članku 17. unose se u elektronički sustav bez odgode.

2. Odstupajući od stavka 1., informacije navedene u članku 17. stavku 1. točki (a) unose se u elektronički sustav najkasnije mjesec dana nakon kraja roka na koji se te informacije odnose.

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., kada informacije treba ispraviti u elektroničkom sustavu ili ih u njega dodati, u skladu s člankom 19., informacije se moraju unijeti najkasnije mjesec dana nakon razdoblja kad su prikupljene.

Članak 21.

1. Svaka država članica dodjeljuje nadležnom tijelu svake druge države članice automatski pristup informacijama pohranjenim u skladu s člankom 17.

2. Uzimajući u obzir informacije navedene u članku 17. stavku 1. točki (a), barem sljedeći podaci moraju biti dostupni:

(a) identifikacijski brojevi za PDV koje izdaje država članica koja prima informacije;

▼B

(b) ukupna vrijednost svih isporuka robe unutar Zajednice i ukupna vrijednost svih isporuka usluga osobama koje imaju identifikacijski broj PDV-a naveden u točki (a), od strane gospodarskih subjekata koji su dobili identifikacijski broj za PDV u državi članici koja pruža informacije;

(c) identifikacijske brojeve za PDV osoba koje su obavile isporuke robe i usluga navedene u točki (b);

(d) ukupna vrijednost isporuka robe i usluga navedenih u točki (b) od strane svake osobe navedene u točki (c) za svaku osobu koja ima identifikacijski broj za PDV naveden u točki (a);

(e) ukupna vrijednost isporuka robe i usluga navedenih u točki (b) od strane svake osobe navedene u točki (c) za svaku osobu koja ima identifikacijski broj za PDV izdan od strane druge države članice pod sljedećim uvjetima:

i. pristup je u vezi s istragom u kojoj se sumnja na prijevaru;

ii. pristup je putem Eurofisc službenika za vezu kako se navodi u članku 36. stavku 1. koji ima osobnu korisničku identifikaciju za elektroničke sustave kojima se omogućava pristup tim informacijama; i

iii. pristup je moguć jedino tijekom uobičajenog radnog vremena.

Vrijednosti navedene u točkama (b), (d) i (e) izražavaju se u valuti države članice koja dostavlja informacije i odnose se na razdoblja za podnošenje zbirnih prijava koja su bitna za svakog poreznog obveznika koji ima poslovni nastan u skladu s člankom 263. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 22.

1. Kako bi se poreznim upravama pružila razumna razina sigurnosti s obzirom na kakvoću i pouzdanost informacija dostupnih putem elektroničkog sustava navedenog u članku 17., države članice donose mjere potrebne za osiguranje da su podaci koje su dostavili porezni obveznici i neoporezive pravne osobe radi njihove identifikacije u smislu PDV-a, u skladu s člankom 214. Direktive 2006/112/EZ, prema njihovoj procjeni potpuni i točni.

Države članice provode postupke za provjeru tih podataka kako je određeno prema rezultatima njihove ocjene rizika. Provjere se načelno provode prije identifikacije za potrebe PDV-a ili ako se provode samo preliminarne provjere prije takve identifikacije, najkasnije šest mjeseci od takve identifikacije.

▼B

2. Države članice obavješćuju Odbor naveden u članku 58. stavku 1. o mjerama provedenim na nacionalnoj razini kako bi se osigurala kakvoća i pouzdanost informacija u skladu sa stavkom 1.

Članak 23.

Države članice osiguravaju da se identifikacijski broj za PDV naveden u stavku 214. Direktive 2006/112/EZ, prikaže nevažećim u elektroničkom sustavu navedenom u članku 17. ove Uredbe barem u sljedećim situacijama:

(a) kada su osobe identificirane u svrhu PDV-a izjavile da je njihova gospodarska djelatnost, kako je definirana u članku 9. Direktive 2006/112/EZ prestala ili ako nadležna porezna uprava smatra da su prestali s obavljanjem takve djelatnosti. Porezna uprava može posebno pretpostaviti da je osoba prestala s obavljanjem gospodarske djelatnosti kada unatoč tome što je bila zatražena, nije podnijela prijave PDV-a i zbirne prijave godinu dana nakon isteka roka za podnošenje prve nedostajuće PDV ili zbirne prijave. Osoba ima pravo dokazati postojanje gospodarske djelatnosti drugim sredstvima;

(b) ako su osobe izjavile lažne podatke kako bi dobile identifikaciju za PDV ili nisu prijavile promjene svojih podataka i, ako je to porezna uprava znala, odbila bi identifikaciju za PDV ili povukla identifikacijski broj za PDV.

Članak 24.

Ako za potrebe članaka 17. i 21. nadležna tijela država članica razmjenjuju informacije elektroničkim putem, ona poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje sukladnosti s člankom 55.

Države članice su odgovorne za sve nužne razvoje svojih sustava da se omogući razmjena informacija koja koristi mrežu CCN/CSI.

POGLAVLJE VI.

ZAHTJEV ZA PROSLJEĐIVANJE UPRAVNE OBAVIJESTI

Članak 25.

Tijelo koje prima zahtjev, na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev i u skladu s pravilima koja uređuju dostavu sličnih instrumenata u državi članici u kojoj tijelo koje prima zahtjev ima poslovni nastan, obavješćuje primatelja o svim instrumentima i odlukama koje proizlaze iz nadležnih tijela i odnose se na primjenu zakonodavstva o PDV-u na državnom području države članice u kojoj tijelo koje podnosi zahtjev ima poslovni nastan.

▼B

Članak 26.

Zahtjevi za prosljeđivanje upravne obavijesti koji navode predmet instrumenta ili odluke o kojoj se treba obavijestiti sadrže ime, adresu i sve druge relevantne informacije za identifikaciju primatelja.

Članak 27.

Tijelo koje prima zahtjev odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o svom odgovoru na zahtjev za prosljeđivanje obavijesti i obavješćuje ga posebno o datumu dostave odluke ili instrument primatelju.

POGLAVLJE VII.

PRISUTNOST U SLUŽBENIM PROSTORIJAMA I SUDJELOVANJE U ISTRAŽNIM RADNJAMA

Članak 28.

1. Temeljem sporazuma između tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev, i u skladu s aranžmanima koje utvrđuje tijelo koje prima zahtjev, službenici koje je ovlastilo tijelo koje podnosi zahtjev mogu s ciljem razmjene informacija navedenih u članku 1., biti prisutni u službenim prostorijama upravnih tijela države članice koja prima zahtjev ili na bilo kojem drugom mjestu gdje ta tijela obavljaju svoje dužnosti. Ako su zatražene informacije sadržane u dokumentaciji kojoj službenici tijela koje prima zahtjev imaju pristup, službenicima tijela koje podnosi zahtjev daju se preslike te dokumentacije.

2. Temeljem sporazuma između tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev, i u skladu s aranžmanima koje utvrđuje tijelo koje prima zahtjev, službenici koje je ovlastilo tijelo koje podnosi zahtjev mogu s ciljem razmjene informacija navedenih u članku 1., prisustvovati tijekom istražnih radnji provedenih na državnom području države članice koja prima zahtjev. Istražne radnje obavljaju isključivo službenici tijela koje prima zahtjev. Službenici tijela koje podnosi zahtjev ne koriste se ovlastima inspekcije prenesenima na službenike tijela koje prima zahtjev. Oni međutim mogu imati pristup istim prostorijama i dokumentima tijela koje prima zahtjev, putem posredovanja službenika tijela koje prima zahtjev i isključivo u svrhu provođenja istražne radnje.

3. Službenici tijela koje podnosi zahtjev koji su prisutni u drugoj državi članici u skladu sa stavcima 1. i 2. moraju u svako doba moći predočiti ovlaštenje u pisanom obliku u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.

POGLAVLJE VIII.

USPOREDNI NADZORI

Članak 29.

Države članice mogu se dogovoriti o provođenju usporednih nadzora kad god smatraju da su takve kontrole učinkovitije od kontrola koje provodi samo jedna država članica.

▼B

Članak 30.

1. Država članica neovisno utvrđuje porezne obveznike koje namjerava predložiti za usporedni nadzor. Nadležno tijelo te države članice izvještava nadležno tijelo druge države članice o predmetima koji su predloženi za usporedni nadzor. Ono obrazlaže svoj izbor, ako je moguće, pružanjem informacija koje su dovele do te odluke. Ono navodi rok unutar kojeg se takav nadzor treba obaviti.

2. Nadležno tijelo države članice koje primi prijedlog za usporedni nadzor odgovara potvrdno da se slaže ili odbija uz obrazloženje odgovarajućem nadležnom tijelu, načelno u roku dva tjedna od primitka prijedloga, ali najkasnije u roku mjesec dana.

3. Svako nadležno tijelo predmetnih država članica imenuje predstavnika koji je odgovoran za nadgledanje i koordinaciju provođenja nadzora.

POGLAVLJE IX.

PRUŽANJE INFORMACIJA ZA POREZNE OBVEZNIKE

Članak 31.

1. Nadležna tijela svake države članice osiguravaju da osobe uključene u isporuku roba ili usluga unutar Zajednice i porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge odašiljanja i elektronički isporučene usluge, posebno one navedene u Prilogu II. Direktivi 2006/112/EZ smiju u svrhu takvih transakcija dobiti potvrdu elektroničkim putem o valjanosti Identifikacijskog broja za PDV konkretne osobe kao i pripadajuće ime i adresu. Ove informacije odgovaraju podacima navedenim u članku 17.

2. Svaka država članica elektroničkim putem osigurava potvrđivanje imena i adrese osobe kojoj je izdan identifikacijski broj za PDV u skladu sa svojim nacionalnim pravilima za zaštitu podataka.

3. Tijekom razdoblja predviđenog u članku 357. Direktive 2006/112/EZ, stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na porezne obveznike bez poslovnog nastana koji isporučuju telekomunikacijske usluge i usluge radijskog i televizijskog odašiljanja.

Članak 32.

1. Komisija na temelju informacija koje su osigurale države članice objavljuje na svojoj internetskoj stranici detalje o odredbama koje je odobrila svaka država članica koji prenose poglavlje 3. glave XI. Direktive 2006/112/EZ.

2. Pojedinosti i oblik informacija koji se podnose određuju se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.

▼B

POGLAVLJE X.

EUROFISC

Članak 33.

1. Kako bi se promicala i olakšala multilateralna suradnja u borbi protiv prijevare u vezi PDV-a, ovim se poglavljem utvrđuje mreža za brzu razmjenu ciljanih informacija između država članica dalje u tekstu zvana „Eurofisc”.

2. U okviru Eurofisc-a države članice:

(a) uspostavljaju multilateralan mehanizam ranog upozorenja za suzbijanje prijevara u vezi PDV-a;

(b) koordiniraju brzom multilateralnom razmjenom ciljanih informacija u područjima u kojima će Eurofisc djelovati (dalje u tekstu „područja rada Eurofisc-a”);

(c) koordiniraju rad službenika Eurofisca za vezu sudjelujućih država članica u postupanju na primljena upozorenja.

Članak 34.

1. Države članice sudjeluju u područjima rada Eurofisc-a po vlastitom izboru i mogu također odlučiti da prekinu svoje sudjelovanje u programu.

2. Države članice nakon što pristanu sudjelovati u području rada Eurofisc-a aktivno sudjeluju u multilateralnoj razmjeni ciljanih informacija između sudjelujućih država članica.

3. Razmijenjene informacije su povjerljive kako je predviđeno u članku 55.

Članak 35.

Komisija osigurava tehničku i logističku potporu za Eurofisc. Komisija nema pristup informacijama navedenim u članku 1. koje se razmjenjuju putem Eurofisc-a.

Članak 36.

1. Nadležna tijela svake države članice određuju barem jednog službenika za vezu za Eurofics. Službenici za vezu za Eurofisc su nadležni službenici u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) i provode aktivnosti navedene u članku 33. stavku 2. Oni su odgovorni samo svojim nacionalnim upravama.

2. Službenici za vezu država članica sudjelujućih u pojedinom području rada Eurofisca (dalje u tekstu „službenici za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u”) određuju koordinatora (dalje u tekstu „koordinator za područje rada Eurofisc-a”) među službenicima za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u na ograničeni rok. Koordinatori za područje rada Eurofisc-a:

▼B

(a) sređuju informacije primljene od službenika za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u i daju sve informacije na raspolaganje drugim službenicima za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u. Informacije se razmjenjuju elektroničkim putem;

(b) osiguravaju da su informacije primljene od službenika za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u obrađene, kako je dogovoreno među sudionicima u području rada, i omogućuju da je rezultat raspoloživ službenicima za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u;

(c) osiguravaju povratnu informaciju službenicima za vezu koji sudjeluju u Eurofisc-u.

Članak 37.

Koordinatori za područje rada Eurofisc-a podnose godišnje izvješće o djelatnostima za sva područja rada Odboru navedenom u članku 58. stavku 1.

POGLAVLJE XI.

ODREDBE O POSEBNIM PROGRAMIMA U POGLAVLJU 6. GLAVE XII. DIREKTIVE 2006/112/EZ

ODJELJAK 1.

Odredbe primjenjive do 31. prosinca 2014.

Članak 38.

Sljedeće se odredbe primjenjuju u odnosu na posebni program predviđen u poglavlju 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ. Definicije sadržane u članku 358. te Direktive primjenjuju se također u svrhu ovog poglavlja.

Članak 39.

1. Informacije koje porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici šalje državi članici identifikacije kod započinjanja svoje djelatnosti u skladu s člankom 361. Direktive 2006/112/EZ šalju se elektroničkim putem. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

2. Država članica identifikacije šalje te informacije elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice u roku od 10 dana po isteku mjeseca u kojem su informacije dobivene od poreznog obveznika koji nema poslovni nastan. Na isti se način nadležna tijela drugih država članica obavješćuju o dodijeljenom identifikacijskom broju. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku kojom se te informacije šalju, utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2.

▼B

3. Država članica identifikacije bez odlaganja obavješćuje elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o tome kada je porezni obveznik koji nema poslovno sjedište izbrisan iz identifikacijskog registra.

Članak 40.

1. Prijava s pojedinostima iz članka 365. Direktive 2006/112/EZ podnosi se elektroničkim putem. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

2. Država članica identifikacije šalje te informacije elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice najkasnije 10 dana po isteku kraju mjeseca u kojem je prijava zaprimljena. Države članice koje su zahtijevale izradu porezne prijave u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan izvještajnog razdoblja. Obračun se vrši uporabom tečaja koji Europska središnja banka objavljuje taj dan ili ako tog dana nema objave, primjenjuje se objava od sljedećeg dana. Tehničke pojedinosti o prijenosu ovih informacija utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2.

3. Država članica identifikacije šalje elektroničkim putem državi članici potrošnje informacije potrebne za povezivanje svakog plaćanja s odgovarajućom tromjesečnom poreznom prijavom.

Članak 41.

1. Država članice identifikacije jamči da se iznos koji je porezni obveznik, koji nema poslovno sjedište platio, prenese na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica potrošnje kojoj se plaćanje duguje. Države članice koje su zahtijevale plaćanje u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan izvještajnog razdoblja. Obračun se obavlja uporabom tečaja koji Europska središnja banka objavljuje taj dan ili ako tog dana nema objave, koristi se objava od sljedećeg dana. Prijenos se obavlja najkasnije 10 dana po isteku mjeseca u kojem je plaćanje primljeno.

2. Ako porezni obveznik koji nema poslovni nastan, ne plati ukupni porez koji duguje, država članica identifikacije jamči da se plaćanje prenosi na države članice potrošnje razmjerno porezu koji duguje u svakoj državi članici. Država članica identifikacije izvještava o tome elektroničkim putem nadležna tijela države članice potrošnje.

Članak 42.

Države članice izvještavaju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o odgovarajućim brojevima bankovnih računa za primanje plaćanja u skladu s člankom 41.

▼B

Države članice bez odlaganja elektroničkim putem obavješćuju nadležna tijela drugih država članica i Komisiju o promjeni standardne porezne stope.

ODJELJAK 2.

Odredbe primjenjive od 1. siječnja 2015.

Članak 43.

Sljedeće se odredbe primjenjuju vezano uz posebne programe predviđene u poglavlju 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 44.

1. Informacije koje porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici šalje državi članici identifikacije prilikom započinjanja svoje djelatnosti u skladu s člankom 361. Direktive 2006/112/EZ šalju se elektroničkim putem. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

2. Država članica identifikacije šalje informacije iz stavka 1. elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice u roku od 10 dana po isteku mjeseca u kojem su informacije dobivene od poreznog obveznika koji nema poslovni nastan. Slične pojedinosti za identifikaciju poreznog obveznika koji primjenjuje posebni program u skladu s člankom 369.b Direktive 2006/112/EZ šalju se u roku od 10 dana po isteku mjeseca u kojem je porezni obveznik izjavio da je započeo s oporezivim djelatnostima unutar tog programa. Na isti se način nadležna tijela drugih država članica obavješćuju o dodijeljenom identifikacijskom broju.

Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku kojom se te informacije šalju, utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

3. Država članica identifikacije bez odlaganja obavješćuje elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o tome kad je porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici ili porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje isključen iz posebnog programa.

Članak 45.

1. Prijava poreza s pojedinostima iz članaka 365. i 369.g Direktive 2006/112/EZ podnosi se elektroničkim putem. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

2. Država članica identifikacije šalje te informacije elektroničkim putem nadležnom tijelu predmetne države članice potrošnje najkasnije 10 dana po isteku mjeseca u kojem je prijava zaprimljena. Informacije

▼B

predviđene drugim stavkom članka 369.g Direktive 2006/112/EZ također se šalju nadležnom tijelu predmetne države članice poslovnog nastana. Države članice koje su zahtijevale izradu porezne prijave u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan izvještajnog razdoblja. Obračun se obavlja uporabom tečaja koji Europska središnja banka objavljuje taj dan ili ako tog dana nema objave, primjenjuje se objava od sljedećeg dana. Tehničke pojedinosti o prijenosu ovih informacija utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

3. Država članica identifikacije šalje elektroničkim putem državi članici potrošnje informacije potrebne za povezivanje svakog plaćanja s odgovarajućom tromjesečnom prijavom poreza.

Članak 46.

1. Država članice identifikacije jamči da se iznos koji je porezni obveznik, koji nema poslovni nastan platio, prenese na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica potrošnje kojoj se plaćanje duguje. Države članice koje su zahtijevale plaćanje u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan izvještajnog razdoblja. Obračun se obavlja uporabom tečaja koji Europska središnja banka objavljuje taj dan ili ako tog dana nema objave, koristi se objava od sljedećeg dana. Prijenos se obavlja najkasnije 10 dana po isteku mjeseca u kojem je plaćanje primljeno.

2. Ako porezni obveznik koji nema poslovni nastan ne plati ukupni porez koji duguje, država članica identifikacije jamči da se plaćanje prenosi na države članice potrošnje razmjerno porezu koji duguje u svakoj državi članici. Država članica identifikacije izvještava o tome elektroničkim putem nadležna tijela države članice potrošnje.

3. Vezano uz plaćanja koja se proslijeđuju državi članici potrošnje u skladu s posebnim programom predviđenim u odjeljku 3. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije od iznosa navedenih u stavcima 1. i 2. ovog članka ima pravo zadržati:

(a) od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2016. – 30 %;

(b) od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2018. – 15 %;

(c) od 1. siječnja 2019. – 0 %.

Članak 47.

Države članice izvještavaju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o odgovarajućim brojevima bankovnih računa za primanje plaćanja u skladu s člankom 46.

Države članice bez odlaganja elektroničkim putem obavješćuju nadležna tijela drugih država članica i Komisiju o promjeni porezne stope koja se primjenjuje na isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i isporuke usluga elektroničkim putem.

▼B

POGLAVLJE XII.

RAZMJENA I OČUVANJE INFORMACIJA U KONTEKSTU POSTUPKA ZA POVRAT PDV-A POREZNIM OBVEZNICIMA KOJI NEMAJU POSLOVNI NASTAN U DRŽAVI ČLANICI POVRATA ALI IMAJU POSLOVNI NASTAN U DRUGOJ DRŽAVI ČLANICI

Članak 48.

1. Kad nadležno tijelo države članice nastana primi zahtjev za povrat PDV-a u skladu s člankom 5. Direktive 2008/9/EZ, a članak 18. te Direktive nije primjenjiv, ono u roku 15 kalendarskih dana od njegovog primitka elektroničkim putem, prosljeđuje zahtjev nadležnim tijelima svake predmetne države članice povrata poreza s potvrdom da je podnositelj zahtjeva kako je definirano u članku 2. stavku 5. Direktive 2008/9/EZ porezni obveznik u svrhu PDV-a i da je identifikacijski ili registracijski broj koji je ta osoba dala važeći za razdoblje povrata poreza.

2. Nadležna tijela svake države članice povrata poreza obavješćuju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o svim primljenim informacijama koja su tražila u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive 2008/9/EZ. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

3. Nadležna tijela svake države članice povrata poreza obavješćuju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica ako žele iskoristiti mogućnost da zatraže podnositelja zahtjeva da dostavi opis poslovne djelatnosti putem usklađenih kodova kako se navodi u članku 11. Direktive 2008/9/EZ.

Usklađeni kodovi navedeni u prvom podstavku određuju se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2. ove uredbe na temelju NACE klasifikacije uspostavljene Uredbom (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o uspostavljanju statističke klasifikacije gospodarskih djelatnosti NACE revizija 2 ([1]).

POGLAVLJE XIII.

ODNOSI S KOMISIJOM

Članak 49.

1. Države članice i Komisija ispituju i ocjenjuju djelovanje aranžmana za administrativnu suradnju predviđenih ovom Uredbom. Komisija objedinjuje iskustvo država članica s ciljem poboljšavanja djelovanja navedenih aranžmana.

2. Države članice Komisiji dostavljaju sve raspoložive informacije potrebne za primjenu ove Uredbe.

([1]) SL L 393, 30.12.2006., str. 1.

▼B

3. Popis statističkih podataka potrebnih za ocjenu ove Uredbe utvrđuje se u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. Države članice dostavljaju te podatke Komisiji u mjeri u kojoj su im dostupni, pri čemu to dostavljanje ne bi smjelo prouzročiti neopravdana administrativna opterećenja.

4. Radi ocjene učinkovitosti ovog sustava administrativne suradnje u suzbijanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, države članice mogu dostaviti Komisiji druge informacije iz članka 1.

5. Komisija prosljeđuje informacije iz stavaka 2., 3. i 4. ostalim dotičnim državama članicama.

6. Kada je potrebno, povrh onoga što se zahtjeva u drugim odredbama ove Uredbe, Komisija šalje nadležnim tijelima svake države članice sve informacije kojima se može omogućiti borba protiv prijevare u području PDV-a čim dobije takve informacije.

7. Komisija može na zahtjev države članice pružiti svoja stručna mišljena, tehničku ili logističku pomoć ili drugu potporu radi ostvarenja ciljeva ove Uredbe.

POGLAVLJE XIV.

ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 50.

1. Kad nadležno tijelo države članice prima informacije iz treće zemlje, to tijelo može prenijeti informacije nadležnim tijelima država članica koje bi te informacije zanimale i u svakom slučaju svima onima koji te informacije zahtijevaju, u onoj mjeri u kojoj je to dozvoljeno aranžmanima o pomoći s tom pojedinom trećom zemljom.

2. Nadležna tijela mogu priopćiti, u skladu sa svojim unutarnjim odredbama o priopćavanju osobnih podataka trećim zemljama, informacije dobivene u skladu s ovom Uredbom, trećoj zemlji, uz uvjet da su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) nadležno tijelo države članice iz koje informacija potječe je pristalo na takvo priopćavanje; i

(b) predmetna treća zemlja se obvezala da će surađivati kako bi se prikupili dokazi o nepravilnosti transakcija koje su čine protivnim propisima o PDV-u.

POGLAVLJE XV.

UVJETI KOJI UREĐUJU RAZMJENU INFORMACIJA

Članak 51.

1. Informacije priopćene u skladu s ovom Uredbom dostavljaju se što je više moguće elektroničkim putem na temelju aranžmana koji se donose u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.

▼B

2. Kada zahtjev nije uložen u cijelosti putem elektroničkog sustava navedenog u stavku 1., tijelo koje prima zahtjev potvrđuje primitak zahtjeva elektroničkim putem bez odgode, a u svakom slučaju najkasnije u roku pet radnih dana od primitka.

Ako je neko nadležno tijelo primilo zahtjev ili informacije a nisu bili naslovljeni na njega, ono šalje poruku elektroničkim putem pošiljatelju bez odgode, a svakako najkasnije u roku pet radnih dana od primitka.

Članak 52.

Zahtjevi za pomoć uključujući zahtjeve za prosljeđivanje upravne obavijesti i sve priložene dokumente, mogu se sastaviti na jeziku o kojem se tijelo koje prima zahtjev i tijelo koje podnosi zahtjev dogovore. Uz te se zahtjeve prilaže prijevod na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj tijelo koje prima zahtjev ima sjedište samo u posebnim slučajevima kad tijelo koje prima zahtjev navodi razlog traženja tog prijevoda.

Članak 53.

Komisija i države članice omogućavaju da su takvi postojeći ili novi sustavi komunikacije i razmjene informacija, koji su potrebni za razmjenu informacija opisanu u ovoj Uredbi operativni. Dogovor o razini usluge kojom se osigurava tehnička kakvoća i količina usluga koje isporučuju Komisija i države članice za funkcioniranje sustava komunikacije i razmjene informacija donosi se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2. Komisija će biti odgovorna za sav razvoj mreže CCN/CSI, koja je potrebna za omogućavanje razmjene tih informacija između država članica. Države članice bit će odgovorne za sav razvoj svojih sustava koji su potrebni za omogućavanje razmjene informacija uporabom mreže CCN/CSI.

Države članice odriču se svih zahtjeva za nadoknade troškova koji nastaju primjenom ove Uredbe osim, ako je primjereno, u pogledu naknada isplaćenih stručnjacima.

Članak 54.

1. Tijelo koje prima zahtjev u jednoj državi članici pruža tijelu koje podnosi zahtjev u drugoj državi članici informacije iz članka 1. pod uvjetom da:

(a) broj i priroda zahtjeva za informacijama koje je podnijelo tijelo koje podnosi zahtjev u određenom roku ne nameće nerazmjerno administrativno opterećenje tijelu koje prima zahtjev;

(b) tijelo koje podnosi zahtjev je iscrpilo uobičajene izvore informacija koje je u tim okolnostima moglo koristiti za dobivanje potrebnih informacija, bez ugrožavanja postizanja željenog cilja.

▼B

2. Ova Uredba ne nameće obvezu obavljanja istražnih radnji ili pružanja informacija ako zakonodavstvo ili upravne prakse država članice, koji bi trebale dostaviti informacije, ne ovlaste državu članicu da obavi te istražne radnje ili prikupi ili koristi navedene informacije u svoje vlastite svrhe.

3. Nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev može odbiti pružiti informacije ako država članica koja podnosi zahtjev iz pravnih razloga ne može pružiti slične informacije. Komisija mora biti izviještena o razlozima odbijanja države članice koja je primila zahtjev.

4. Pružanje informacija može se odbiti ako bi prouzročilo objavljivanje komercijalne, industrijske ili poslovne tajne ili poslovnog procesa ili informacija čije bi objavljivanje bilo u suprotnosti s općim interesom.

5. Stavke 2., 3. i 4. nikako ne treba tumačiti kao odobrenje tijelu koje prima zahtjev države članice da odbije priopćiti informacije o poreznom obvezniku identificiranom u svrhu PDV-a u državi članici tijela koje podnosi zahtjev samo zbog toga što te informacije posjeduje banka, druga financijska institucija, ovlašteni zastupnik ili osoba koja nastupa u svojstvu agencije ili fiducijara ili jer se odnosi na vlasničke udjele u pravnoj osobi.

6. Tijelo koje prima zahtjev izvješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima odbijanja zahtjeva za pomoć.

7. Najmanji iznos na temelju kojeg se pokreće zahtjev za pomoć može se odrediti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.

Članak 55.

1. Informacije priopćene u bilo kojem obliku u skladu s ovom Uredbom, uključujući sve informacije kojima je neki službenik imao pristup u okolnostima određenim u poglavljima VII., VIII. i X. i u slučajevima navedenim u stavku 2. ovog članka podliježu obvezi čuvanja službene tajne i uživaju istu zaštitu kao i slične informacije u skladu s nacionalnim odredbama države članice koja ih prima i odgovarajućim odredbama koje primjenjuju nadležna tijela Unije. Takve se informacije koriste samo u okolnostima predviđenim ovom Uredbom.

Takve se informacije mogu koristiti za utvrđivanje porezne osnovice ili naplate ili poreznog nadzora u svrhe utvrđivanja porezne osnovice.

▼B

Informacije se mogu također koristiti za utvrđivanje ostalih davanja, carina i poreza iz stavka 2. Direktive Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate tražbina u vezi s određenim davanjima, carinskim obvezama, porezima i drugim mjerama ([1]).

Pored toga, informacije se mogu koristiti u vezi sa sudskim postupcima koji mogu uključivati kazne, pokrenutima zbog povrede poreznog zakona, bez dovođenja u pitanje općih pravila i zakonskih odredaba kojima se uređuju prava tuženika i svjedoka u takvim postupcima.

2. Osobe koje je propisno ovlastilo nadležno tijelo Europske komisije za sigurnosne akreditacije mogu imati pristup tim informacijama samo u onoj mjeri u kojoj su potrebne za nadzor, održavanje i razvoj CCN/CSI mreže.

3. Odstupajući od odredaba stavka 1., nadležno tijelo države članice koje pruža informacije dozvoljava njihovo korištenje u državi članice tijela koje podnosi zahtjev u druge svrhe ako se u skladu sa zakonodavstvom države članice tijela koje prima zahtjev informacije mogu koristiti u slične svrhe.

4. Ako tijelo koje podnosi zahtjev smatra da bi informacije koje je primio od tijela koje prima zahtjev bile korisne nadležnom tijelu treće države članice, on ih može poslati dotičnom tijelu. O tome unaprijed izvješćuje tijelo koje je primilo zahtjev. Tijelo koje prima zahtjev može zatražiti da prijenos podataka trećoj osobi podliježe njegovoj prethodnoj suglasnosti.

5. Sva pohrana ili razmjena informacija navedena u ovoj Uredbi podliježe odredbama o primjeni Direktive 95/46/EZ. Međutim, države članice u smislu ispravne primjene ove Uredbe, ograničavaju područje primjene obveza i prava kako je predviđeno člankom 10., člankom 11. stavkom 1., člancima 12. i 21. Direktive 95/46/EZ u mjeri potrebnoj za zaštitu interesa navedenih u članku 13. stavku 1. točki (e) te Direktive.

Članak 56.

Izvješća, izjave i ostale dokumente ili ovjerene preslike ili izvatke koje su dobavili zaposlenici tijela koje prima zahtjev i priopćili tijelu koje podnosi zahtjev u skladu s pomoći predviđenom ovom Uredbom, nadležna tijela države članice koja podnosi zahtjev mogu koristiti kao dokaz na istoj osnovi kao i slične dokumente koje dostavi drugo tijelo te države.

([1]) SL L 150, 10.6.2008., str. 28.

▼B

Članak 57.

1. Za potrebe primjene ove Uredbe, države članice poduzimaju sve potrebne mjere radi:

(a) osiguravanja učinkovite interne koordinacije između nadležnih tijela;

(b) utvrđivanja izravne suradnje između nadležnih tijela ovlaštenih za takve koordinacije;

(c) omogućavanja neometanog funkcioniranja aranžmana razmjene informacija predviđenih ovom Uredbom.

2. Komisija dostavlja svakoj državi članici što je prije moguće sve informacije koji primi i koje može osigurati.

POGLAVLJE XVI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 58.

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Rok iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

Članak 59.

1. Do 1. studenoga 2013. i nakon toga svakih pet godina, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Uredbe.

2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst svih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 60.

1. Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje ispunjavanje širih obveza u pogledu međusobne pomoći koje proizlaze iz ostalih pravnih propisa uključujući bilateralne ili multilateralne sporazume.

2. Osim bavljenja pojedinačnim slučajevima, kad države članice zaključuju bilateralne sporazume o pitanjima koje ova Uredba obuhvaća, posebno u skladu s člankom 11., one o tome bez odlaganja izvješćuju Komisiju. Komisija redom izvješćuje ostale države članice.

▼B

Članak 61.

Uredba (EZ) br. 1798/2003 stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2012. Međutim učinci članka 2. stavka 1. te Uredbe ostaju na snazi do dana kad Komisija objavi popis nadležnih tijela naveden u članku 3. ove Uredbe.

Poglavlje V. se, uz iznimku članka 27. stavka 4. te Uredbe, primjenjuje do 31. prosinca 2012.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu

Članak 62.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2012.

Međutim, članci 33. do 37. se primjenjuju od 1. studenoga 2010.;

Poglavlje V., uz iznimku članaka 22. i 23., primjenjuje se od 1. siječnja 2013.;

— članci 38. do 42. primjenjuju se od 1. siječnja 2012. do 31. prosinca 2014.; i

— članci 43. do 47. primjenjuju se od 1. siječnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼B

PRILOG I.

Popis isporuke robe i usluga na koje se primjenjuje članak 7. stavci 3. i 4.:

1. prodaja na daljinu (članci 33. i 34. Direktive 2006/112/EZ);

2. usluge vezane s nepokretnom imovinom (članak 47. Direktive 2006/112/EZ);

3. telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog odašiljanja i elektronički isporučene usluge (članak 58. Direktive 2006/112/EZ);

4. najam, koji nije kratkoročni najam, prijevoznog sredstva osobama koje nisu porezni obveznici (članak 56. Direktive 2006/112/EZ).

▼B

PRILOG II.

Uredba stavljena izvan snage i naknadne izmjene

Uredba Vijeća (EZ) br. 1798/2003	(SL L 264, 15.10.2003., str. 1.)
Uredba Vijeća (EZ) br. 885/2004	(SL L 168, 1.5.2004., str. 1.)
Uredba Vijeća (EZ) br. 1791/2006	(SL L 363, 20.12.2006., str. 1.)
Uredba Vijeća (EZ) br. 143/2008	(SL L 44, 20.2.2008., str. 1.)
Uredba Vijeća (EZ) br. 37/2009	(SL L 14, 20.1.2009., str. 1.)

▼B

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 1798/2003	Ova Uredba
Prvi i drugi podstavak članka 1. stavka 1.	Prvi i drugi podstavak članka 1. stavka 1.
Treći podstavak članka 1. stavka 1.	—
Četvrti podstavak članka 1. stavka 1.	Članak 1. stavak 4.
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. stavak 3.
Članak 2. stavak 1. točka (1)	Članak 3.
Članak 2. stavak 1. točka (2)	Članak 2. stavak 1. točka (a)
Članak 2. stavak 1. točka (3)	Članak 2. stavak 1. točka (b)
Članak 2. stavak 1. točka (4)	Članak 2. stavak 1. točka (c)
Članak 2. stavak 1. točka (5)	Članak 2. stavak 1. točka (d)
Članak 2. stavak 1. točka (6)	Članak 2. stavak 1. točka (e)
Članak 2. stavak 1. točka (7)	Članak 2. stavak 1. točka (f)
Članak 2. stavak 1. točka (8)	Članak 2. stavak 1. točka (g)
Članak 2. stavak 1. točka (9)	Članak 2. stavak 1. točka (h)
Članak 2. stavak 1. točka (10)	Članak 2. stavak 1. točka (i)
Članak 2. stavak 1. točka (11)	Članak 2. stavak 1. točka (j)
Članak 2. stavak 1. točka (12)	Članak 2. stavak 1. točka (k)
Članak 2. stavak 1. točka (13)	Članak 2. stavak 1. točka (l)
Članak 2. stavak 1. točka (14)	—
Članak 2. stavak 1. točka (15)	Članak 2. stavak 1. točka (m)
Članak 2. stavak 1. točka (16)	Članak 2. stavak 1. točka (n)
Članak 2. stavak 1. točka (17)	—
Članak 2. stavak 1. točka (18)	Članak 2. stavak 1. točka (p)
Članak 2. stavak 1. točka (19)	Članak 2. stavak 1. točka (q)
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.

▼B

Uredba (EZ) br. 1798/2003	Ova Uredba
Članak 3. stavak 1.	—
Članak 3. stavak 2.	Članak 4. stavak 1.
Članak 3. stavak 3.	Članak 4. stavak 2.
Članak 3. stavak 4.	Članak 4. stavak 3.
Članak 3. stavak 5.	Članak 4. stavak 4.
Članak 3. stavak 6.	Članak 5.
Članak 3. stavak 7.	Članak 6.
Članak 4.	—
Članak 5. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.
Članak 5. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.
Članak 5. stavak 3.	Do 31. prosinca 2014.: članak 7. stavak 3. Od 1. siječnja 2015.: članak 7. stavak 4.
Članak 5. stavak 4.	Članak 7. stavak 5.
Članak 6.	Članak 8.
Članak 7.	Članak 9.
Članak 8.	Članak 10.
Članak 9.	Članak 11.
Članak 10.	Članak 12.
Članak 11.	Članak 28.
Članak 12.	Članak 29.
Članak 13.	Članak 30.
Članak 14.	Članak 25.
Članak 15.	Članak 26.
Članak 16.	Članak 27.
Članak 17. prvi podstavak	Članak 13. stavak 1.
Članak 17. drugi podstavak	Članak 14. stavak 2.
Članak 18.	Prvi podstavak članka 14. stavka 1.
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	Drugi podstavak članka 14. stavka 1.

▼B

Uredba (EZ) br. 1798/2003	Ova Uredba
Prvi podstavak članka 22. stavka 1.	Članak 17. stavak 1. točka (a)
Drugi podstavak članka 22. stavka 1.	Članak 18.
Članak 22. stavak 2.	Članak 19.
Prvi stavak članka 23.	Članak 21. stavak 2. točke (a) i (b)
Drugi stavak članka 23.	Drugi podstavak članka 21. stavka 2.
Prvi stavak članka 24. točka (1)	Članak 21. stavak 2. točka (c)
Prvi stavak članka 24. točka (2)	Članak 21. stavak 2. točka (d)
Drugi stavak članka 24	Drugi podstavak članka 21. stavka 2.
Članak 25. stavak 1.	Članak 20. stavak 1.
Članak 25. stavak 2.	Članak 20. stavak 2.
Članak 25. stavak 3.	—
Članak 26.	Članak 24. prvi podstavak
Članak 27. stavak 1.	Članak 17. stavak 1. točka (b)
Članak 27. stavak 2.	Članak 17. stavak 1. točka (b) i članak 21. stavak 1.
Članak 27. stavak 3.	Članak 17. stavak 1. točka (b) i članak 21. stavak 1.
Članak 27. stavak 4.	Članak 31.
Članak 27. stavak 5.	Članak 24.
Članak 28.	Do 31. prosinca 2014.: članak 38. Od 1. siječnja 2015.: članak 43.
Članak 29.	Do 31. prosinca 2014.: članak 39. Od 1. siječnja 2015.: članak 44.
Članak 30.	Do 31. prosinca 2014.: članak 40. Od 1. siječnja 2015.: članak 45.
Članak 31.	Članak 17. stavak 1. točka (d)
Članak 32.	Do 31. prosinca 2014.: članak 41. Od 1. siječnja 2015.: članak 46.

▼B

Uredba (EZ) br. 1798/2003	Ova Uredba
Članak 33.	Do 31. prosinca 2014.: članak 42. Od 1. siječnja 2015.: članak 47.
Članak 34.	—
Članak 34.a	Članak 48.
Članak 35.	Članak 49.
Članak 36.	Članak 50.
Članak 37.	Članak 51. stavak 1.
Članak 38.	Članak 52.
Članak 39.	Članak 53.
Članak 40.	Članak 54.
Članak 41.	Članak 55.
Članak 42.	Članak 56.
Članak 43.	Članak 57.
Članak 44.	Članak 58.
Članak 45.	Članak 59.
Članak 46.	Članak 60.
Članak 47.	Članak 61.
Članak 48.	Članak 62.